

man ikke paa Forhaand mistænke i den Retning. Vi har nu et ganske andet Landsting end Landstinget af 1866, og derfor gør en Sammenligning intet Indtryk.

Den højtærede Ordfører kom ligesom de højtærede Ministre i de sidste Dage med Henvvisninger til Omverdenen, til de mange Vanskeligheder udenom os; han talte om, at man mange Steder ad forfatningsmæssig Vej havde faaet Magten lagt over i de brede Folkelags Hænder, medens det andre Steder var sket ved Revolution, og i denne Forbindelse formanede han Oppositionen til ikke at stille sig, som den havde gjort. Jeg er efterhaanden blevet meget skeptisk overfor Henvisninger fra Ministeriet til Vanskeligheder udefra. Forud for sidste Valg fik vi adskillige af disse Henvisninger, og det er ogsaa min Erfaring, at de gjorde Indtryk paa mange Vælgere — ikke just derovre, hvor jeg bor, for der har man ikke saadan en Tyrketro til den Slags Henvisninger fra Ministeriet; men andet Steds i Landet gjorde disse Udtalelser adskillig Virkning. Men, mine Herrer, jeg tror, Ministeriet har brugt disse Henvisninger til Omverdenen saa ofte, at naar nu Regeringspartierne paa ny kommer ud til Vælgerne, vil disse Henvisninger enten slet ingen Virkninger have eller i hvert Fald kun ganske svage.

Endnu skal jeg blot gøre et Par Bemærkninger om Flertallets Forslag. Flertallet erklærer sig rede til ved fri Forhandling o. s. v. at tilvejebringe en Lov om Afvikling af Loven af 7. August 1914, og siger saa angaaende Tidspunktet for Ophævelsen, at Loven skal bortfalde „en rimelig Tid efter den forestaaende Præliminærfred, saafremt denne Fred medfører Ophør af Blokaden.“

Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om Blokaden. For det første er det nu højest usikkert, om Præliminærfreden medfører Ophør af Blokaden. Derom ved man intet; det forudsætter Forslagsstillerne jo heller ikke, at man skal vide noget om. Men hvad er Blokaden? Jeg tror ikke, noget Medlem, hverken af Ministeriet eller af det høje Ting, er i Stand til at give en nøjagtig Definition af, hvad Blokaden er. Det er muligt, at denne saakaldte Blokade ophører paa een Gang, men det er højest usandsynligt. Det er i høj Grad muligt, at den ophører efterhaanden ved, at saa en Bestemmelse falder bort, og saa en anden Bestemmelse falder bort, og det er muligt, at der gaar lang Tid, inden der bliver almindelig Omsætning af Varerne; thi af adskillige Varer er Forraadene vel saa

knappe i mange af Landene, at man adskillige Steder ikke vil tillade Udførsel deraf. Derom ved vi ikke noget. Det sidste, vi har set ude fra om Blokaden, er et Telegram i Dag, hvorefter Lloyd George skal have erklæret, at Blokaden ikke vilde ophøre, førend Tyskland havde underskrevet en Fred, hvorefter Krig fremtidig blev umulig. Jeg ved ikke, hvorledes det skal forstaas, men i alt Fald tror jeg ikke, man kan regne paa uden videre, at en Præliminærfred vil medføre Ophør af Blokaden, og det gaar jo heller ikke Forslagsstillerne uden videre ud fra; de siger: „eller paa et andet Tidspunkt, hvorom Tingene maatte kunne enes.“

Her har vi fra vor Side foreslaaet et Tidspunkt, som man kan bestemme, og som vi mener er fuldkommen forsvarligt, fordi der vil blive en rimelig Frist til at træffe Afgørelse af, hvad der skal blive bestaaende af det nuværende, og hvad der ikkeskal blive bestaaende, og en rimelig Frist til at træffe Afgørelse af, hvilken Myndighed man muligvis maa lægge i Ministerens Hænder, naar Loven af 7. August 1914 falder bort.

Endelig maa jeg omtale de sidste to Ord i Flertallets Forslag. Der staar, at naar Afviklingslovens Vedtagelse har fundet Sted, skal „samtlige i Henhold til Loven af 7. August udstedte Bestemmelser saavel som de nye, der maatte blive udstedt inden Lovens Bortfald, forelægges Rigsdagen til Afgørelse.“ Jeg ved ikke, hvorledes man vil forstaa disse to Ord „til Afgørelse“. Hvis jeg skal dømme efter, hvad der er sket i Udvalget, og efter den Forhandling, der hidtil er ført, maa jeg forstaa dem saaledes, at alle disse Bestemmelser maa bestaa, indtil Rigsdagen vedtager deres Ophævelse. Saaledes var i alt Fald Indenrigsministerens Forstaaelse efter hans Tale i Kalundborg, og efter hvad han har sagt i Udvalget. Saaledes forstaaet ser jeg ikke, at vi kan have noget med dem at gøre, thi saa bliver det i Virkeligheden en Fortsættelse af Loven af 7. August 1914 ud over det Tidspunkt, hvor man har fastsat den skulde ophæves. Men hvis disse to Ord „til Afgørelse“ forstaaes saaledes, at naar disse Bestemmelser forelægges Rigsdagen, skal de være bortfaldet, hvis Rigsdagen ikke godkender dem inden en vis Tid, f. Eks. 14 Dage, saa skal jeg erkende, at der er nogen Indrømmelse i de to sidste Ord „til Afgørelse“; men det vil vel Ordføreren fortælle os lidt om.

Under disse Omstændigheder, da Udvalgsflertallet saaledes har ment det rigtigt for det høje Ting at fremsætte sin Stilling, som væsentlig er den samme som den,